

Davant el nou escenari polític a l'Estat espanyol provocat per la treva d'ETA

ERC pel dret a l'autodeterminació i la reforma de la Constitució

El 16 de setembre de 1998 pot passar a la història com l'inici de la segona transició a l'Estat espanyol. La decisió d'ETA de paraitzar indefinidament les seves accions ha deixat els poders espanyols orfes de la profitosa excusa de la violència, sense la qual hauran de respectar democràticament la lliure voluntat de catalans, bascos i gallecs.

Tres dies després que una vintena de partits i organitzacions nacionals basques signessin un text comú —la Declaració de Lizarra—, en què es deixava en mans només de la majoria dels ciutadans d'Euskal Herria la resolució del conflicte polític basc, ETA «responia» amb l'anunci d'una treva indefinida i sense condicions prèvies.

La decisió de l'organització armada agafà amb el peu canviat els dos principals partits espanyols que, mentre han estat al capdavant del govern de l'Estat, han administrat amb comoditat el «terrorisme de baixa intensitat» en què s'havia convertit part del conflicte basc.

Primer des del desconcert i la sorpresa, i després amb una cursa

desenfrenada per part del PSOE per veure qui defensa més la «unitat d'Espanya», el món polític estatal —amb l'honrosa excepció de Julio Anguita— ha reaccionat des de la por a un procés del qual no tenen les regnes.

Al Principat, mentre ERC es felicitava del nou panorama que «**permet una segona transició cap a un procés consuet**», CiU s'instal·lava novament en el discurs del «sí però no» prenent desvincular el procés de pau basc amb la negociació d'un nou estatus institucional per a les nacions encara sense estat de la Península.

Si just abans de l'Onze de Setembre ERC presentava al Parlament la proposta que Catalunya s'apuntés a la via dels «drets his-

Carlos Garaikoetxea i Josep-Lluís Carod-Rovira, a la seu d'EA a Bilbao.

tòrics», reconeguts constitucionalment fins ara només al País Basc i Navarra per tal de fer possible des de l'actual marc un estatus de quasi sobirania, Josep-Lluís Carod-Rovira, després d'entrevistar-se a Bilbao amb les direccions d'EA i el moviment cívic Elkarri, avançava que ERC reclamarà de la nova majoria parlamentària que sorgeixi de les eleccions al Parlament un referèndum d'autodeterminació.

Si al País Basc les eleccions del proper dia 25 poden consolidar una majoria parlamentària per a l'autodeterminació, aquí ERC té la responsabilitat i el repte de no deixar que Catalunya continuï estant encapçalada pels polítics de la transició que desaprovechen aleshores l'oportunitat d'obtenir autèntiques quotes de sobirania fiscal i d'ordre públic, com sí obtingueren a Euskal Herria.

opinió

Joan Puigcercós

vicesecretari general
de Coordinació Interna i Serveis

L'agenda basca

Estem davant els estertors de la transició política iniciada al final del franquisme i només l'espanyolisme més atrabiliari es nega a acceptar-ho. El nacionalisme espanyol, des de Borrell a Sáenz de Ynestrillas, s'ha conjurat davant la voluntat de la majoria dels bascos que demanen pau i llibertat. La Constitució espanyola sembla que és el ferro roent al qual s'han agafat dreta i esquerra. La carta magna és per a ells un tabú inqüestio-

nable i inamovible. Aquest conservadorisme amaga la por a reconèixer que catalans, bascos i gallecs no en tenen prou amb l'actual model autonòmic. I pel que sembla prefereixen mantenir el conflicte, armat o no, de forma permanent abans que asseure's a parlar. Ara ja no hi ha poders fàctics, ni sorolls de sabres, que impedeixin tancar definitivament l'etapa franquista i les seves escorrialles.

Xabier Arzalluz, president de

l'Euskadi Buru Batzar, ha afirmat que el tren dels canvis ja està llançat. I amb l'habilitat que el caracteritza va fer coincidir l'acord de Lizarra, la treva d'ETA i la trobada nacionalista a Bilbao en una mateixa setmana. Sembla que és l'únic que controla l'agenda, i tots els altres van a remolc. Aznar resultant-se a marxar forçades, el PSOE hipotecat a la presó de Guadajara i els convergents retratats a Bilbao, sense saber exacta-

ment què feien allí.

El tren del canvi ja està llançat, el piloten els signants de l'acord de Lizarra. El tornarem a deixar passar els catalans? Per part d'ERC la cosa està clara, a totes i fins al final, però, i CiU? Molt em temo que quan l'Estat, la corona i el nacionalisme espanyol pressionin, el pujolisme baixarà del tren, aquesta vegada, però, ho farà en marxa. I prendrà mal.

Jordi Carbonell
President

Josep Lluís Carod-Rovira
Secretari general

Joan Puigercós
Vicesecretari general de
Coordinació Interna i Serveis

Carles Bonet
Vicesecretari general
d'Estudis i Programes

Josep Huguet
Vicesecretari general de
Relacions Polítiques i Sindicals

Imma Cabré
Secretària
de Relacions Externes

Carme Porta
Secretària de la Dona

Jesús Maestro
Secretari
de Política Internacional

Xavier Vendrell
Secretari
d'Organització i Finances

Josep Vall
Secretari
d'Imatge i Comunicació

Robert Casadevall
Secretari
de Formació

Miquel Mateu
Secretari
de Política Sectorial

Josep Bargalló
Secretari
de Relacions Polítiques

Francesc Ribot
President
Federació de la Regió 1

Miquel Hortós
President
Federació de Girona

Núria Pelay
Presidenta
Federació de Tarragona

Lluís Aragones
President
Federació de la Regió 4

Marta Cid
Presidenta
Federació de l'Ebre

Pere Vilarrasa
President
Federació d'Osona-Ripollès

Enric Aloy
President
Federació de la Regió 7

Anna Simó
escollida
al Consell Nacional

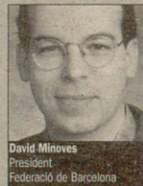
Carmel Mòdol
President
Federació de Lleida

Josep Ardanuy
President
Federació de l'Alt Pirineu

Maria Elisa Farré
Presidenta Federació del
Penedès-Anoia

David Minoves
President
Federació de Barcelona

Bernat Joan
President Federació
Illes Balears i Pitiüses

Àngel Molina
President
Federació del País Valencià

Narcís Duran
President Federació
Catalunya del Nord

Finalitza la renovació de la direcció d'ERC iniciada al 22è Congrés Nacional

El Consell Nacional completa la composició de l'Executiva Nacional

El Consell Nacional d'ERC, reunit a Terrassa el 3 d'octubre, va completar l'elecció dels membres de l'Executiva Nacional iniciada al 22è Congrés Nacional.

En primer lloc fou escollida la Mesa del propi Consell Nacional, que quedà formada per **Joan Riudor**, a la presidència, amb 98 vots; **Josep Maria Pons** a la vicepresidència, 93 vots; **Eduard López** a la secretaria, 97 vots; **Empar Pont**, 100 vots, i **Núria Cid**, 97 vots, com a vocals.

En segon lloc s'escolliren totes les candidatures a les secreta-

ries nacionals, proposats pel secretari general i els vicesecretaris generals. Així foren ratificades les companyes i companys següents: **Imma Cabré**, secretària de Relacions Externes (97 vots a favor, 4 en contra i 24 en blanc); **Carme Porta**, secretària de la Dona (95/11/19); **Jesús Maestro**, secretari de Política Internacional (96/7/22); **Xavier Vendrell**, secretari d'Organització i Finances (91/17/17); **Josep Vall**, secretari d'Imatge i Comunicació (77/28/20); **Robert Casadevall**, secretari de Formació (78/26/21); **Miquel Mateu**, secre-

tari de Política Sectorial (62/33/30); **Josep Bargalló**, secretari de Relacions Polítiques (103/11/11); **Àngels Coté**, secretària de Relacions Sindicals (91/10/24); **Jaume Oliveras**, secretari de Política Municipal (93/15/17) i **Ernest Benach**, secretari de Política Parlamentària (102/10/13).

Soledat Balaguer fou ratificada com a presidenta del Consell Assessor per 86 vots a favor, 27 en contra i 19 en blanc.

El Consell Nacional escollí així mateix quatre dels seus membres per a formar part de l'Executiva

Nacional. Es presentaren set candidatures i els resultats foren els següents: **Anna Simó**, 77 vots; **Jordi Portabella**, 69 vots; **Joan Puig**, 39 vots; **Francesc Mitjans**, 28 vots; **Elisenda Romeu**, 27 vots; **Carles Vega**, 24 vots i **Joaquim Campano**, 23 vots.

També s'elegiren els membres de la **Comissió de Garanties**, el nou òrgan que unifica les competències que anteriorment desenvolupen la Comissió de Conflictes i el Departament Jurídic i té cura d'aplicar i interpretar els Estatuts. Foren escollits: **Marc Sanglas**, amb

Executiva Nacional

Xavier Sáez
Vicesecretari general
de Política Institucional

Joan Ridao
President
del Consell Nacional

Angels Côté
Secretària
de Relacions Sindicals

Jaume Oliveras
Secretari
de Política Municipal

Ernest Benach
Secretari
de Política Parlamentària

Soledat Balaguer
Presidenta
del Consell Assessor

Jordi Portabella
escollit
al Consell Nacional

Joan Puig
escollit
al Consell Nacional

Francesc Mitjans
escollit
al Consell Nacional

Unai Bertran
Secretari general

Josep Carrapico
Vicesecretari general

Debat de política general

Carod-Rovira pronostica la fi del pujolisme

El Parlament de Catalunya celebrà, del 30 de setembre al 2 d'octubre, el darrer debat de política general d'aquesta legislatura, en el qual l'actual president de la Generalitat refusà fer una anàlisi de la situació real del país, amagant-se en l'anunci d'un salt qualitatiu en sobirania. Aquest acostament sobtat a les tesis d'ERC fou interpretat per Carod-Rovira com el símptoma clar de l'esgotament del model autonomista gestionat per Jordi Pujol al llarg de la transició.

«Vostè parla d'un demà que no ha estat capaç de convertir en ara». Amb aquest joc de paraules que dóna la volta a la darrera campanya d'«autobombo» convergent, el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, sintetitzava la negativa a donar cap credibilitat a un discurs de Jordi Pujol trufat de propostes i afirmacions que des de l'inici de la transició ERC ha vingut fent, perquè ara «no li queda més remei, quan es veu a l'aigua al coll», tant davant dels fracassos del seu govern, com per l'esgotament de la política de pactes amb el govern espanyol de torn.

Carod-Rovira estengué «l'acta de defunció» d'aquesta col·laboració amb Madrid, que deixa enlloc «18 anys de catalanisme d'estampeta», durant els quals les propostes d'ERC que ara Pujol diu que defensa «si no han prosperat és perquè CiU hi ha votat en contra, fent majories immobiliàries contra el canvi amb PP i PSOE». I afegí: «ha passat massa anys fent de Bismarck d'Espanya per poder ser ara el Bolívar de Catalunya».

Seguidament el líder d'ERC destapà —com fa dos anys— la política d'interessos que envolta CiU: «amb la política de pessics per Catalunya, per qui ha estat la queixalada?»; i ell mateix donà algunes respostes esmentant la presència de tres exalts càrrecs del govern català al capdavant dels consells d'administració de les concessionàries de les autopistes de peatge, o el secret a veus de la comissió que han de pagar les empreses constructores a l'entorn convergent quan aconseguen un contracte de l'Administració.

Josep-Lluís Carod-Rovira.

Administració pública que definí com a «fracàs» davant les il·lusions dipositades a inicis dels 80, pel sobreexcés «d'«enxufats» i comissaris polítics amb el carnet a la boca», i per la «manca de motivació i il·lusió que ha acabat en desgovern. D'un govern amb manca de competències, sí, però també sovint sobrat d'incompetències».

Davant la permanent visió idíl·lica que Pujol fa de la situació social catalana, Carod-Rovira respongué assenyalant la presència entre els convidats de dos ciutadans «representants de la Catalunya real» que, per motius diferents, patien les ineficiències d'una administració autonòmica que, econòmicament, és a prop «del crac financer».

El secretari general d'ERC reclamà un cop més la necessitat d'iniciar una nova etapa, perquè «hem arribat al mur i cal saltar la paret», tot deixant clar, però, davant el PSC que «portem massa anys amb les mateixes persones i els mateixos partits de la transició, a banda i banda de la plaça de Sant Jaume, que s'han acabat repartint el pastís»; per la qual cosa només «una nova majoria social i nacional» pot fer possible el canvi d'una època que, liderada per Jordi Pujol, toca a la seva fi.

96 vots; Rut Carandell, 85 vots i Albert Pereira, 65 vots.

Finalment, s'escollí la **Comissió Censora de Comptes**, un òrgan d'assessorament en temes econòmics i financers i de seguiment pressupostari i comptable. Foren escollits: Jordi Caire, amb 72 vots; Antoni Sagarra, 67 vots i Josep Ventura, 64 vots.

La resta de càrrecs de l'Executiva Nacional d'ERC correspon a les presidències de les federacions regionals, les quals es renoven en els seus respectius congressos. El proper Congrés Regio-

nal convocat és el de la Federació de Barcelona, que tindrà lloc el 24 d'octubre. Abans de final d'any és previst que se celebri el Congrés de la Federació del Penedès-Anoia, i al llarg del 1999 s'han de celebrar congressos, com a mínim, a les federacions de l'Ebre, Osona-Ripollès i País Valencià.

Finalment les JERC renoven els seus membres a l'Executiva Nacional d'ERC mitjançant el seu propi Congrés Nacional. El proper Congrés de l'organització juvenil és previst que tingui lloc durant la tardor del 1999.

ional

agenda nacional

octubre

dl	dm	dc	dj	dv	ds	diiu
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

novembre

dl	dm	dc	dj	dv	ds	diiu
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

- 23,24 i 25 octubre** Jornades d'estudi
«Josep Irla, president de la Generalitat de Catalunya a l'exili»
Sant Feliu de Guíxols FUNDACIÓ JOSEP IRLA
- 31 octubre** Reunió de treball «Programa eleccions europees 1999»
Barcelona.
- 7 novembre** Manifestació pel 340è aniversari del Tractat dels Pirineus
Perpinyà
- 14 i 15 novembre** Escola de Tardor 1998 «L'esquerra municipal avança»
Tarragona
- 28 novembre** Jornada sectorial
«Catalunya: Els reptes econòmics del segle XXI»
Barcelona

ERC confirma la seva hegemonia durant l'Onze

La diada de l'Onze de Setembre, va servir un cop més per demostrar la hegemonia d'ERC en tots els actes que es van dur a terme al llarg de la jornada, a Sant Boi, Barcelona i a la resta del país.

A més del dinar celebrat al passeig de Lluís Companys de Barcelona, que aplegà 400 militants i simpatitzants, ERC convocà a la manifestació de la tarda més de 5.000 persones.

La capçalera de la manifestació, avançant per la Ronda de Sant Pere.

València commemora el 9 d'octubre

6.000 persones assistiren el 9 d'octubre a la ciutat de València a la manifestació unitària convocada per ERC, ACPV, CCOO, STEPV, EUPV i BNV entre d'altres. Enguany la principal reivindicació fou la promoció de l'ús social de la llengua catalana en el sud de la nostra nació.

sol·licituds d'afiliació

Durant l'agost, s'han rebut a la Secretaria Nacional d'Organització i Finances 8 sol·licituds d'afiliació a ERC. En total ja sumen 128 sol·licituds enguany.

Badalona

Jordi Monés i Pujol-Busquets

Caldes de Montbui

Albert Morera i Herrero

Cervelló

Cristòfol Palomares i Ribera

Lloret de Mar

Carles Estapé i Fraile

Montcada i Reixac

Francisco José Heras Palomo

Josep Maria Solano i Peña

Tarragona

Juli Moyà i Peiron

Tèrmens

Ramona Casals i Gardenyes

Toni Strubell i Trueta

el cansament del catalanisme

llibre recomanat

El professor de la Universitat de Deusto i militant d'ERC, Toni Strubell, fa una reflexió innovadora del catalanisme analitzant-lo en base a temes que per a molts autors sempre han quedat en segon terme, com són la cultura popular, la mitologia, l'esport...

Per Strubell la tradició històriogràfica i la cultura popular que bastiren el nacionalisme català al llarg dels segles XIX i XX, van veure reduïda la càrrega nacional que tenien als Països Catalans durant la postguerra i la transició, fins el punt que contínuament es defugen els episodis més cruentos, impregnats en un sentiment de culpabilitat, de vergonya, d'inferioritat, amb voluntat d'oblidar, de no transmetre, de por a reviuire, de por a fixar-ho en la memòria col·lectiva.

Aquest posicionament ideològic, obligat certament durant la repressió franquista, però mantingut voluntàriament durant la transició, és segons Strubell una actitud molt negativa ja que fa molt difícil per al Principat i la resta dels Països Catalans la construcció d'un «melting-pot ideològic propi que faci regirar el pensament» i que es pugui superar l'estadi de divisió, desorientació i cansament ideològic actual.

ESQUERRA NACIONAL ÉS EDITADA
PER LA SECRETARIA D'IMATGE I COMUNICACIÓ

DIPÒSIT LEGAL B-3690-1998
IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ JOSEP VALL
REDACCIÓ DANIEL CONDEMINAS
REVISIÓ LINGÜÍSTICA ANNA SIMÓ

SEU NACIONAL D'ERC
VILLARROEL, 45
08011 BARCELONA
TELÈFON 934 53 60 05
FAX 933 23 71 22
E.MAIL bustia@erc-cat.org
INTERNET www.erc-cat.org